

Lapvég

Nagy ez a köd. Úszik az autó a tejes fehérségben, harminc méterre sem látni előre. Nem is baj, gondolom, nem baj, ha az ember nem lát előre. Sőt tehát, jó ez a köd. És jó lenne néha, ha nem csak a tájat borítaná be,

hanem mást is a jókényony és könnyed takaró. Hogy sok mindent borítana be. A jövőnket például. Sajnos, túlságosan kézenfekvő ez így, és persze hülyeség is, jelesen, a jövőnket tisztán kell látnunk, még ha túl sok látásra és hurrázásra nincs is okunk. Jövönk fényes és végeláthatatlanul tágas, akár a kaliforniai part. És hullámszik, és aranylós testű, dús sörényű örömök flangálnak fel-alá rajta, benne. Rajta. Talán.

Az ám! A *talán* – az egyik legszebb magyar szó – mostani életünk kulcsszavává lépett elő.

Megy az autó, mennie kell az öreg Peugeot-golyónak, és olyan ez a menés, mintha nem földi tájban járnánk. Minden bizonnyal Abony és Cegléd között vagyunk, talán, és ez a talán azt is jelenti, hogy meglehet, és nem is meglepő, ha a szürkésfehér ködfal mögül hirtelen Montreal tornyai bukkannak elő a tetejükön üldögélő Vitéz Györggyel és Kemenes Géfin Lászlóval, vagy Szeged arca tisztul ki egyszerre onnan, és Ilia jön szembe, épp Baka Pistával vitatkoznak elmélyülten valamin, észre sem vesznek, annyira benne vannak a szövegelésben, uraim, legalább félreugrani tessék, a gépkocsi veszélyes üzemmód (mondta az oktatóm, egyszer, valahogy így, talán.)

Az élet élvezete így tehát a ködben. Van esélye annak, amit szeretnénk, legalább akkora, mint annak, ami valószínű. Azután úgyis bekövetkezik, aminek nem fogunk örülni. De addig a köd mögött ott van valami, ami a miénk, ami birtokolható, mert megálmodható, és talán még elképzelhető is.

Egyszerre mégis azt akarom, hogy a jövőnket is ilyen ködfüggönyök fedjék el a szemünk elől. És kibukkanhat akkor majd egy jó ország, békes nép, szeretetet ismerő héthöznap. Ennyi közhely, de még mind kibukkanhat. Mert úgy még kibukkanhat. Én, speciel, a kaliforniai partokat is odaadom pár perc illúzióért, mely azt a lehetetlenséget sugallja, hogy jó lesz itthon, hogy itthon is jó lesz egyszer, hogy jó lesz veletek – itt. Talán.

ZALÁN TIBOR